

4 sönd. i advent

”Herrens moder”

Sefanja 3:14-17

Fil 4:4-7

Luk 1:30-35

När Gud i skapelsens ögonblick såg sitt ”Låt oss göra människor till vår avbild”, så visste han vad som skulle hända. Han visste att människan skulle svika honom. Att hon skulle välja sin egen väg och gå vilse. Och att hon därför skulle behöva återlösas. Det är därför som Gud säger sitt ”Låt oss”. Alla tre personer, Fadern, Sonen och Anden, var inblandade i detta skapelseverk och gav sitt bifall. Redan från början så var räddningsplanen fastställd: om projektet gick fel, vilket det gjorde, så hade Gud en beredskapsplan.

När Gud såg sitt ”Låt oss göra människor” så var det inte bara Adam han tänkte på utan även Jesus, den nye Adam. Centrum i Guds frälsningsplan är naturligtvis Guds Son. Han visste vad han gav sig in på när han gick med på att skapa människan. Han visste vad som skulle krävas av honom, att han skulle få bli människa för att återföra mänskligheten till Gud.

Att Sonen skulle bli människa var alltså fastställt från begynnelsen, men detta var något som Gud inte skulle klara på egen hand. När Gud blev människa så behövde han en annan människas hjälp. Man kan ju inte föda sig själv, inte ens Kristus. Utan en kvinnas medverkan hade alltså Guds Son aldrig blivit människa.

När Gud såg sitt ”Låt oss göra människor” så var det alltså inte bara Eva han tänkte på utan även Maria, den nya Eva. Även Maria fanns med i Guds plan från tidernas morgon, utvald från den stund han skapade man och kvinna. Maria och Jesus är en repris av Guds första skapelse.

När Eva svek och vek av från Guds bud så fanns det redan en fulländad förebild i Guds tanke. Med Maria och Jesus så förnyar Gud sitt skapelseverk. Jesus återlösningsverk upphävde Adams synd. Marias ja till Gud upphävde Evas nej. Den knut som orsakades av Evas olydnad, löste upp av Marias lydnad.

Utan Maria hade alltså inte Guds Son blivit människa och det hade inte blivit någon frälsning av människosläktet. Maria har alltså i allra högsta grad del i återlösningens verk.

Adam syndade ju inte ensam, Eva samarbetade med honom när synden och döden kom in i världen. På samma sätt samarbetar nu den nya Eva med den nye Adam för att besegra synden och döden. Och denna samverkan skedde frivilligt från Marias sida.

Så när ängeln plötsligt uppenbarar sig för Maria så sker ingenting av en tillfällighet. Det budskap som ängeln ger Maria har legat och väntat sedan tidernas begynnelse: ”Du skall bli havande och föda en son... Han skall kallas den Högstes son”.

När då Maria svarade ”Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man”, så är detta ingen invändning eller uttryck för tvivel. Hon frågar *hur* det skall ske, inte *om* det skall ske. I frågan så ligger det alltså redan ett underförstått accepterande. Maria sa Ja till ängelns uppdrag. Där Sakarias tvivlade, när ängeln kom till honom med budskapet att han och hans hustru Elisabeth skulle få en son på deras ålderdom, där trodde Maria. Där andra sa nej, sa hon sitt ”Må det ske med mig som du har sagt”.

När Maria gav sin tillåtelse så blev hon havande av ängelns ord. Precis som när vi tar emot ett ord som en annan människa säger till oss. Är det något som vi bejakar då får de orden chans att börja växa i oss. Det kan vara ett ord av uppmuntran eller tröst som vi tar emot i tacksamhet och därför börjar bära frukt i vårt inre. Vi blir havande med orden.

För Marias del skedde detta på ett djupare plan än vi kan föreställa oss. Det var inte bara ängelns ord som hon blev havande med, utan Guds Ord. Ordet från begynnelsen tog sin boning i henne. Hennes kropp blev ett tempel för Gud själv och hon blir en nystart för hela mänskligheten. Vi är alla delaktiga i det som sker med Maria.

Vi drabbades ju alla av våra första föräldrars snedsteg. Det som de släppte in i världen har vi sen dess fått lida för. Vi kan tycka att det är oförtjänt, men lika oförtjänt får vi också vara med i den återlösning som börjar i mötet mellan Maria och ängeln.

Sista söndagen innan jul så är det Maria som får vara huvudperson, hon som bar Guds Son till världen och som gjorde det möjligt för Gud att bli människa. Hon är själva porten för Kristus.

Vi kanske tänker att ingen har väl ändå kommit närmare Gud än Maria, som bar honom i sitt eget sköte. Men när vi tar emot nattvarden, brödet och vinet, så tar vi emot Kristi kropp och blod på ett ännu mer konkret sätt. Brödet och vinet införlivas med våra kroppar, vi blir ett tempel åt Gud.

Men Gud inväntar först vårt svar. Maria är en förebild för oss som sa sitt ja till Gud, för att vi också ska göra det. Tar vi emot honom kan han blir en verklighet i våra liv.

Ja, Maria är en förebild för oss, men inte bara i det att hon sa ja utan också till själva uppdraget: att bli ett tempel åt Jesus att bära fram Jesus och göra honom synlig i världen.

Tobias Bäckström